

ганізації – власниках державних, недержавних і змішаних інформаційних ресурсів, а також видах інформаційної продукції. У цей час у більшості регіонів України немає єдиної мережі, що поєднує бази даних органів управління регіону, що й представляє можливість колективного доступу до відомчих баз даних. Однак локальні мережі окремих органів регіонального управління, що мають власні налагоджені механізми передачі інформації, створюють інформаційний і технічний базис для побудови інформаційної інфраструктури регіону з можливістю дистанційного доступу користувачів даних [1].

При створенні системи інформаційно-аналітичного забезпечення для органу регіонального управління на перший план виходить проблема виявлення інформаційного інтерфейсу між різними ешелонами виконавчої влади. А це, у свою чергу, викликає потребу в з'ясуванні особливостей організації і функціонування як усієї системи державного управління України загалом, так і її окремих частин, інформаційної фільтрації даних і забезпечення виборчого доступу до системи інформаційно-аналітичного забезпечення територіального управління різного рівня.

Говорячи про оптимізацію інформаційної системи регіону в інтересах органів управління, необхідно врахувати інтереси максимальної кількості державних структур. Досить великі потоки інформації циркулюють не тільки по вертикалі, але й по горизонталі: між підрозділами одного відомства, між відомствами. Вивчення, аналіз і оптимізація цих потоків дозволяють значно підвищити їхню ефективність. Паралельно зі збором інформації про наявні бази й банки даних необхідно накопичувати дані про програмну й технічну базу, що використовуються в організаціях. Це допоможе згодом об'єктивно оцінити можливості потенційних абонентів мережі та впровадити нові технології.

Формування системи інформаційно-аналітичного забезпечення регіонального управління має теоретичний та науково-практичний характер, оскільки вдосконалення інформаційного забезпечення є пріоритетним завданням на всіх рівнях управління.

Список використаної літератури

1. Маниліч М. І. Трансформація регіонального економічного механізму / М. І. Маниліч. – Чернівці : Книги–XXI, 2004. – 164 с.

*Мишук І. П., канд. екон. наук, доц.,
ЛКА, м. Львів*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ЛОГІСТИКИ ПІДПРИЄМСТВА ТОРГІВЛІ

Логістика у розумінні її як комплексу господарської діяльності охоплює виробничо-господарські, організаційні, економічні, правові аспекти і включає великий комплекс різноманітних функцій, які забезпечують процеси товаро- і матеріалопробування. Організація регулярного руху матеріальних (товарних)

потоків у сфері логістики пов'язана із залученням багатьох суб'єктів господарювання, використанням значної кількості виробничих об'єктів, технічних і транспортних засобів, необхідних для застосування адаптованих до специфіки матеріального потоку транспортно-складських технологій в інтегрованому наскрізному логістичному ланцюгу, одним з учасників якого традиційно виступає торговельне підприємство. Значна частина процесів логістичної діяльності торговельного підприємства передбачає необхідність його взаємодії з іншими учасниками логістичного ланцюга і виконання в процесі такої взаємодії комплексу логістичних операцій із зовнішніми (вхідними, вихідними) матеріальними, інформаційними, фінансовими потоками, що потребує високого рівня їхньої узгодженості та координативності з постачальниками і споживачами тих чи інших матеріальних ресурсів або товарів. Отже, основним завданням підприємств торгівлі в цьому контексті є забезпечення такої організації системи логістики, за якої його внутрішні логістичні операції були б максимально інтегровані не лише в торгово-технологічний процес певного підприємства, але й узгоджувалися з усім ланцюгом постачань на засадах організаційної, техніко-технологічної, інформаційної, економічної і методологічної єдності їхнього здійснення та ефективного поєднання всіх компонентів логістичних процесів (Рис. 1).

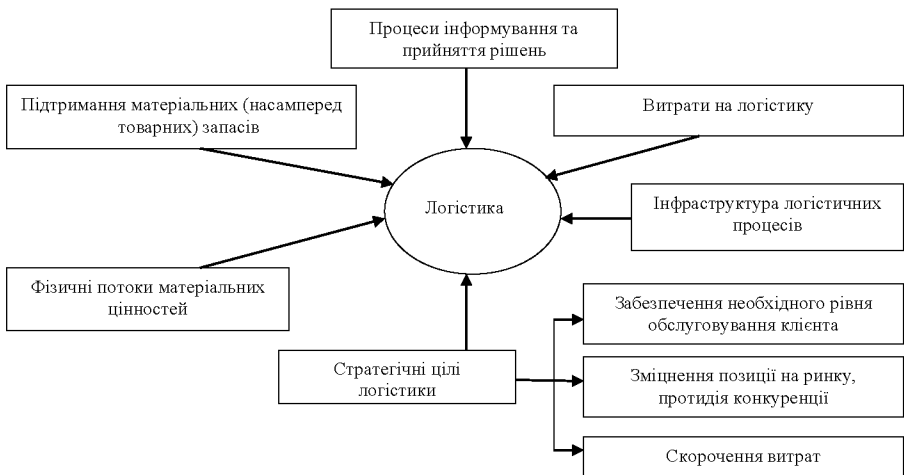

Рис. 1 – Основні компоненти логістичних процесів [2, с. 21]

Як видно з наведеного рисунка, ключову роль у досягненні стратегічних цілей логістики підприємства відіграють інформаційні ресурси, які формують базу для прийняття управлінських рішень щодо: стратегічного, тактичного та оперативного планування логістичної діяльності підприємства торгівлі; організації логістичної діяльності торговельного підприємства; регулювання (прийняття рішень); міжфункціонального та міжорганізаційного координування; аналізу, аудиту і контролінгу логістичної системи тощо. Перспективи досягнення цілей

управління логістичною діяльністю підприємства торгівлі як учасника інтегрованого логістичного ланцюга в сучасних умовах визначаються рівнем впровадження суб'єктом господарювання інформаційно-комп'ютерних технологій та організацією інформаційної логістичної системи торговельного підприємства, яка б дозволяла йому забезпечувати ефективну (з точки зору досягнення заданих результатів торговельної діяльності шляхом забезпечення оптимальних параметрів товарних потоків при дотриманні високої якості торговельного обслуговування покупців у пункті продажу) взаємодію з зовнішніми партнерами – постачальниками, покупцями, задіяними в єдиному процесі систематичного просування кожного матеріального (товарного) потоку.

Основна ідея впровадження інформаційно-комп'ютерних технологій у сфері логістики базується на прагненні забезпечити ефективне стратегічне, тактичне та оперативне управління процесами руху матеріальних (товарних), а також пов'язаних з ними логістичних потоків у процесі товаропросування як в організаційних межах торговельного підприємства, так і поза ними. При цьому логістична система повинна організовувати рух інформації щодо всіх видів логістичних потоків на підприємстві – матеріальних, фінансових, сервісних та ін., що визначають доцільність створення відповідних підсистем – підсистеми управління потоками товарів; підсистеми управління нетоварними матеріальними потоками (обладнання, тара і пакувальні матеріали), підсистеми управління фінансовими потоками, підсистеми управління логістичними послугами, підсистеми управління проектами, підсистеми управління кадровими потоками. Для потреб їхнього створення на підприємстві торгівлі має бути виконана низка робіт організаційного характеру, зокрема: визначення підрозділів, служб чи окремих робочих зон – джерел інформації та, аналогічно, споживачів цієї інформації як в межах підприємства, так і поза ними; визначення конкретного переліку інформації, періодичності її отримання / передачі, форм подання; розробка організаційної схеми документообігу; визначення комплексу технічних засобів для організації потоків інформації; встановлення порядку складання, реєстрації, узгодження та затвердження документів [1, с. 269–270].

Система управління товарними потоками як центральна підсистема логістичної інформаційної системи повинна забезпечувати: управління інформаційними потоками під час підготовки та реалізації рішень із закупівлі та збуту (оптового, роздрібного продажу) товарів на основі інтеграції в єдиному центрі управління всіма операціями суб'єкта господарсько-торговельної діяльності з постачальниками і покупцями; контроль за виконанням замовлень, графіків доставки і оплати товарів, взаєморозрахунків, наявності необхідної інформації для ефективної роботи з контрагентами, підтримання стандартів автоматизації документообігу; систему верифікації операцій для оцінки якості управлінських рішень у сфері товаропостачання і загалом роботи працівників комерційних служб торговельних підприємств. У зв'язку із цим всі операції торгово-технологічного процесу підприємства торгівлі мають бути досить чітко проаналізовані з точки зору логістики, тобто – паспортизовані, відображені у технологічних картах їхнього

виконання, картах організації робочих місць окремих категорій персоналу, локалізовані, регламентовані і стандартизовані з точки зору вимог щодо якості та результатів їхнього виконання (стандарти обслуговування).

Формування сучасної інформаційної логістичної системи торговельного підприємства має забезпечити можливості в режимі реального часу відстежувати стан і проблеми організації руху товарних потоків, визначати потреби у їхньому поповненні та передавати основному постачальнику (логістичному центру) функції управління товарними запасами в об'єктах торгівлі на основі використання можливостей технологій штрихового кодування із застосуванням сучасних реєстраторів розрахункових операцій, сканувальної техніки.

Список використаної літератури

1. Есенькин Б. С. Логистика в книжном деле / Б. С. Есенькин, М. Д. Крылова. – М. : МГУП, 2002. – 335 с.
2. Сковронек Ч. Логистика на предприятии / Ч. Сковронек, З. Сариуш-Вольский : пер. с польск. – М. : Финансы и статистика, 2004. – 400 с.

*Негру И. К., канд. экон. наук, доц.,
Ворновицки Д. П., ст. преп., аспирант,
кафедра «Менеджмента», Молдавская Экономическая Академия,
г. Кишинев, р. Молдова*

ВЫБОР, ОПРЕДЕЛЕНИЕ И ОЦЕНКА ПОСТАВЩИКОВ

Скрупулезный и качественный выбор поставщиков имеет в настоящее время решающее значение для множества предприятий. Это связано со следующими моментами:

- возрастающая взаимосвязь рынков снабжения и их расширение на международном уровне;
- гибкость, диктуемая рынком; обязательное использование существующих запасов рационализации;
- уделение большего внимания основному виду деятельности (в результате – уменьшение основной продукции и рост закупаемых запасных частей).

Все эти требования в сочетании с повышенным уровнем производительности смежников требуют тщательного отбора поставщиков.

Некоторые закупщики считают, что у них нет времени для оценки поставщиков. Тот факт, что в этом смысле не существует готовой системы, также является мотивом. С момента, когда предприятие получает сертификацию ISO, предполагается существование четкой системы оценки поставщиков.

Каждая встреча закупщиков и поставщиков дает сведения, которые в будущем могут оказаться важными. Речь идет о постоянном хранении данной информации и ее классификации соответствующим образом. Так осуществляется оценка поставщиков. Можно составить контрольный перечень для частных нужд.